

Чи необхідно у разі подання Розрахунку податку на прибуток нерезидента, який провадить діяльність на території України через постійне представництво, на підставі складення окремого балансу фінансово-господарської діяльності підтверджувати, що нерезидент не визначає прибуток від своєї діяльності, що ведеться ним через постійне представництво або не може визначити прибуток шляхом прямого підрахування?

ЗІР, категорія 102.18

Відповідно до п.п. 133.2.2 п. 133.2 ст. 133 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) постійні представництва нерезидентів, які отримують доходи із джерелом походження з України або виконують агентські (представницькі) та інші функції стосовно таких нерезидентів чи їх засновників є платниками податку на прибуток підприємств.

Згідно з п.п. 141.4.7 п. 141.4 ст. 141 ПКУ суми прибутків нерезидентів, які провадять свою діяльність на території України через постійне представництво, оподатковуються в загальному порядку. При цьому таке постійне представництво прирівнюється з метою оподаткування до платника податку, який провадить свою діяльність незалежно від такого нерезидента.

У разі якщо нерезидент провадить свою діяльність в Україні та за її межами і при цьому не визначає прибуток від своєї діяльності, що ведеться ним через постійне представництво в Україні, сума прибутку, що підлягає оподаткуванню в Україні, визначається на підставі складення нерезидентом окремого балансу фінансово-господарської діяльності, погодженого з контролюючим органом за місцезнаходженням постійного представництва, з урахуванням вимог, визначених ст. 39 ПКУ.

У разі неможливості визначити шляхом прямого підрахування прибуток, отриманий нерезидентами з джерелом його походження з України, оподатковуваний прибуток визначається контролюючим органом як різниця між доходом та витратами, визначеними шляхом застосування до суми отриманого доходу коефіцієнта 0,7 з урахуванням вимог, визначених ст. 39 ПКУ.

Наказом Міністерства фінансів України від 13.06.2016 № 544 (далі – Наказ № 544) затверджено, зокрема, Порядок розрахунку податку на прибуток нерезидентів, які провадять діяльність на території України через постійне представництво (далі – Порядок) та форму Розрахунку податку на прибуток нерезидента, який провадить діяльність на території України через постійне представництво, на підставі складення окремого балансу фінансово-господарської діяльності (далі – Розрахунок 1).

Згідно з п. 2 розд. II Порядку окремий баланс фінансово-господарської діяльності – це баланс доходів (які постійне представництво отримало б від провадження своєї діяльності незалежно від нерезидента), відокремлених від загальної суми доходів нерезидента на підставі відповідного розрахунку (далі – відокремлені доходи постійного представництва), та витрат, понесених безпосередньо постійним представництвом. Об'єкт оподаткування для обчислення податку на прибуток нерезидента, що провадить діяльність на території України через постійне представництво, визначається як різниця між відокремленими доходами постійного представництва та понесеними постійним представництвом витратами.

Пунктом 3 розд. II Порядку встановлено, що для обчислення відокремлених доходів постійного представництва платник податку подає до контролюючого органу завірені податковою службою у країні резиденції, належним чином легалізовані та перекладені українською мовою дані про загальні обсяги отриманих доходів та понесених витрат від ведення господарської діяльності нерезидента в цілому, загальну чисельність працівників та вартість основних засобів нерезидента.

Отже, у разі подання Розрахунку 1 законодавчо не передбачено підтверджувати, що нерезидент не визначає прибуток від своєї діяльності, що ведеться ним через постійне представництво або не може визначити прибуток шляхом прямого підрахування. Однак для складення окремого балансу фінансово-господарської діяльності нерезидент подає до контролюючого органу дані про загальні обсяги отриманих доходів та понесених витрат від ведення господарської діяльності нерезидента в цілому, загальну чисельність працівників та вартість основних засобів нерезидента, які завірені податковою службою у країні резиденції, належним чином легалізовані та перекладені українською мовою.